T. 499.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் மாதாந்தரத்
தமிழ்ப்பத்திரிகை.

இரண்டாவது தொகுதி,

பத்திராசிரியர்:

சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியார்

(ம ண வ ழ கு)

சென்னை:

மெய்கண்டான் அச்சுக்கூடம்

1913

சித்தாந்தம் இரண்டாவது தொகுதியின் உள்ளுறை.

அதர்வசிகோபநிஷத். மணவழகு 37

அறுவகைச்சமயம். நாகை. வி. கோபாலகிருஷ்ணன் 216, 241, 266, 300

அன்பு. V. P. காந்திமதிநாதபிள்ளை B.A., ... 248, 273

ஆணவமலம். சபாரத்தினமுதலியார் 185, 197, 230

ஊழ். கி. குப்புச்சாமிமுதலியார் 41

கடவுளினருள்விசிட்டம். வ. மு. இரத்திநேசுவர ஐயர் 279

காயத்திரிமகாமந்திரம். விஸ்வகர்மன் 313

சமாச்சாரங்கள். பத்திராதிபர் 19, 53, 85, 118, 190, 221, 255, 280, 317

சப்ததாதுக்களின் விபரம். காஞ்சி. நாகலிங்கமுதலியார் 356

சபாக்கிரந்தம். மணவழகு 18

சித்தாந்தபரிபாஷை. மணவழகு .... 1, 33, 69, 97, 161, 193, 257, 275, 289, 321.

சிவஞானபோதம். துடிசைகிழார். அ. சிதம்பரனார் .... 113, 173, 205, 237, 261, 293, 359.

சிவஞானபோதம். ஸ்ரீகாசிவாசி. செந்திநாதையர் 297

சிவபூசையென்றும் சீரியவின்பமே. வ. மு. இரத்திநேசுவரஐயர் 181

சிருட்டிமயக்க நிவாரணம். C. M. அரங்கசுவாமிநாயகர் 84, 111, 165, 209, 248

ஜீவகாருண்யவொழுக்கம். காஞ்சி-நாகலிங்க முதலியார் F.M., T.S. 46, 76

சிவார்ச்சனை. ஹர. சண்முகமுதலியார் 82

ஸ்ரீபர்வதம். J. M. நல்லசாமி பிள்ளை B.A, B.L., 50, 74, 99

ஸ்ரீமிருகேந்திரம். C. M. அரங்கசுவாமிநாயகர் 307

சுவாநுபூதி. பொ. முத்தையாபிள்ளை 4

ஞ்சைவசித்தாந்தமகாசமாஜம். கி. குப்புச்சாமிமுதலியார் 87

சைவசித்தாந்தமகாசமாஜம் ஏழாவது வருட அறிக்கைப்பத்திரம் } மகாசமாஜ நிர்வாக சபையார் 13

தமிழ். சித்தாந்ததீபிகை (இராமலிங்கசுவாமிகள்) 213

தமிழ்மொழியும் சிவநெறியும். விருதை. சிவஞானயோகிகள் 177, 201, 213, 265

தமிழ்மொழியும் சைவசமயமும். மாகறல்-கார்த்திகேயமுதலியார் 270

தாயானசருக்கம். கி. குப்புச்சாமிமுதலியார் 106

தாயுமானவரும் அவரது அத்வைதமும். V. P. காந்திமதிநாதப்பிள்ளை B.A, ... 9-16

திருப்பாசுரவிளக்கம். J. M. நல்லசாமிபிள்ளை, B.A, B.L., 1-8 9-16, 17-24, 25-32

பஞ்சபிரமோபநிஷத். மணவழகு 65

பதிபசுபாசத்தொகை. S. பால்வண்ணமுதலியார் 253

மந்திரம். தி. மா. அப்பாவுப்பிள்ளை 169,363

மலபரிபாகம். S. பால்வண்ண முதலியார் 329

முயற்சி. S. மெய்கண்டபிள்ளை 303

வேதாந்தசித்தாந்தசமரசம். V. P. காந்திமதிநாதப்பிள்ளை 1-8

வேதமும் சிவாகமமும். தெ. பெரியசாமி பிள்ளை 346

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

தொகுதி உ.] 1913-ஆு ஜனவரிமீ [பகுதி க.

சித்தாந்த பரிபாஷை.

என்னும்.

தருக்க சோபானம்.

உபோற்காதம்.

தேவாரம்.

எண்ணாகியெழுத்துமாகி:—

ஆத்தி சூடி.

எண்ணெழுத்திகழேல்.

கொன்றை வேந்தன்.

எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத்தகும்.

திருக்குறள்.

எண்ணென்பவேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழுமுயிர்க்கு.

பரமத திமிரபானு.

எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணிவை யாய்ந்திந் நூற்பயனைக்
கண்ணுக காண் பார்காற் கதி.

இத்திருவாக்குகளிற் காணப்படும் எண்ணென்பது தருக்கத்தினையும், எழுத்தென்பது இலக்கணத்தினையுங் குறிக்கும். இவ்விரண்டுஞ் சிறப்புடை மக்களுயிர்க்கு இருநேத்திரங்களை நிகர்ப்பன. இவ்விரு நூலுணர்ச்சியு முடையார்க் கன்றி ஏனையோர்க்குச் சாஸ்திரப் பொருளை ஆராய்ந்துணர்தலும் வாதசபையிலொன்றை யெடுத்து நிரூபித்தலு முடியா. முன்னையது அர்த்த நிச்சயஞ் செய்தற்கும், பின்னையது பதநிச்சயஞ் செய்தற்கு முபயோகமாம். இவ்விரண்டும் உறுதிப்பொருளுணர்தலு முதனூலாராய்ச்சிக்குங் கருவியாதல்,

"ஆதி முதலொழிய வல்லா தனவெண்ணி
நீதி வழுவா நிலைமையவான்—மாதே
யறமார் பொருளின்பம் வீடென் றிவற்றின்
றிறமரமோ வெண்ணிறந்தார் செப்பு."

"எழுத்தறியத்தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தான்
மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பானகு—மொழித்திறத்தின்
முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து
கட்டறுத்து வீடு பெறும்."

எனுமிவற்றானறிக. அர்த்தநூலுணர்ச்சியில்வழி, சத்த நூலொரு சாத்திரமா முடிவுறுத லெத்துணையாயினு மமையாதாக விற் சத்தநூலினும் அர்த்தநூலே மிகச்சிறந்ததென்க. இதனை,

"பண்ணிஞர்க்கில்லாத பாட்டின்பயன்போலுங்
கண்ணிலார்க்கில்லாக் கவின்போலு—மெண்ணிலா
வஞ்சொலளவை யறியாதவர்க்கில்லை
செஞ்சொலளவிற் சிறப்பு."

என்றதனாற் காண்க. கணிதமென்பது பொருள்களை யளந்தறிதற் கருவியாய்த் தருக்கத்துடன் சிறிதே வேற்றுமையாய் உய்த்துணருங்கா லொன்றேயாய் முடிதலின் எண்ணென்பதற்குக் கணிதமெனவு மொருசாரார் கூறியது மீண்டைக் காவதோ ரிழுக்கில்லை. இங்ஙனமாயினு மேற் காட்டிய திருவாக்குகளில் எண்ணென்பதற்குக் கணிதமென்றே கோடல் பொருந்தாது. அங்ஙனஞ் சாதிப்பார் கூற்றுப் பிரமாண மல்ல வென்பான்.

காண்ட லனுமானங் கதையருத்தா பத்திபிவை
யீண்டுரைத்த வெண்ணளவே யெண்.

என்றார் பரமத திமிர பானுவாசிரியர். தருக்க மெனினும், அளவை யெனினும் ஏரணமெனினும், நியாயமெனினு மொக்கும். தருக்கம் தருக்கித்துத் தெரிக்கப்பட்டன. அவை திரவிய முதலிய பதார்த்தங்கள். இலக்கணமுந் தருக்கமுங் கல்லாது ஞானசாத்திர முதலிய வற்றைக் கற்க முயலல் அந்தகன் கோலின்றி வழிநடக்கப் பிரயத்தனப் படுவது போலும். ஆதாலாலிவ்விரு நூல்களும் யாவரானு மவசியங் கற்கத்தகுவனவே. ஆகலின் லன்

றோ தருக்கநூற்பயன் அடியில் வருமாறு செந்நாப் போதகர் செப்பிவைத்தனர்.

அளவின்க ணின்றொழுக லாற்றார் களவின்கட்
கன்றிய காத லவர்.
களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்று
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்.
அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்கும்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு.
அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர்.

என்றாலமைப்பிற்கு மேதுவாக நிற்குந் தருக்கநூல் தமிழ் மொழியிற் சிலவே யன்றிப் பலவில்லை யாகலானும், அன்னவு மெளிதிற் பயன் படுவன வல்ல வாகலானும், யாவருஞ் சுலபமாகத் தேறச் சித்தாந்த பரிபாஷை என்னுந் தருக்கசோபானம் ஆகிய இச் சிறியநூல் செய்ய நேர்ந்தது. இதிலாங்காங்குக் காணப்படும் வடமொழிச் சங்கேத பதங்கட்குத் தமிழ் மொழியானும் ஆங்கிலேய மொழியானும் பிரதி பதங்களும் பலகாட்டப்பட்டுள்ளன.

அகண்டாகார நித்த வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகிய முழுமுதற் கடவுளைப் பிரதி பாதிக்கும் சுத்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிக நூல்கட்கு முரணுகா வண்ணம் வெளிவந்த பிரமாணநூல் சகலாகம பண்டிதர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திராவிடோப நிடதமாகிய சிவஞான சித்தியாரிலுள்ள அளவையும், ஸ்ரீ சிவாக்கிர யோகிகள் இயற்றிய சைவபரி பாஷையு மன்றி வேறு பிரசித்தமாகக் காண்பது அரிது. இவற்றையடுத்து மூன்றாவதாகப் பிரமாண பிரமேயத்துடன் எழுந்த நூலிது வென்னலாம்.

"இராக மறியா ரிசைப்பயன் றானறியார்
தாராதர மறியார் சற்கா ரியமறியார்
ஓரா ரளவை யொருபயனுந் தாமறியார்
ஆராய்ந் தளவை யறிந்துகொள் வீரே."

மணவழகு.

சுவாநுபூதி.

சுவாநுபூதி என்பது சுவ + அநுபூதி என்னுமிரு மொழிகள் சேர்ந்த ஒரு தொடர் மொழி. இவற்றுள் சுவ என்பதற்குத் தன் என்பதும் அநுபூதி என்பதற்கு அநுபோகம் என்பதும் பொருளாம். ஆகவே சுவாநுபூதி என்பதற்குத் தன் அநுபோகம் என்பது பதப்பொருளாம். இப்பொருளை வகுத்தும் விரித்துமாராய்வதே இவ்வுபந்நியாசத்தின் கருத்து.

வகை.

இனி தன் என்பது யாது? தன் தன்மையாது? அநுபவமென்பது யாது? அநுபவம் நிகழ்வதெ தன்பொருட்டு? அநுபவத்திற்குரிய பொருள்யாது? அநுபவகாலத்தில் அநுபவிப்பானும் அநுபவிக்கப் படும் பொருளு மெவ்வாறிருக்கும்? அநுபவ நிகழுமுறை எவ்வாறு? சுவாநுபூதி என்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருளாய் சிறந்த அநுபவம் யாது? என எட்டு வகையாய் இவ்விஷயத்தை வகுத்துக் கொள்கின்றேன்.

விரி.

1. தன்னென்பது யாது:—உடல் தோறும் நான் என்னுஞ் சொற்குப் பொருளாய் இந்திரிய அந்தக் கரணங்களின் வேறாயுள்ள உயிராம்.

2. தன் தன்மையாது:—அறிவுடையதாய், அறிவித்தாலன்றி அறியமாட்டாதாய், அறிவிக்க அறியுங்காலும் ஒன்றனையறியுங்காற் பிறி தொன்றனை யறிய மாட்டா தாய், அறியப்படும் பொருளில் வியாபக முள்ளதாய், யாதானு மொன்றை பற்றியன்றித் தனித்து நிற்கமாட்டாதாய் விளங்குவது.

3. அநுபவமென்பது யாது:—ஒரு பொருளை யறிந்து அறிந்த அப்பொருளி லழுந்துவதே அநுபவம். அழுந்துவதாவது பிறி தொன்றனை யறியாது முன்னறிந்த தொன்றனையே மேலு மேலு மறிதல்.

4. அநுபவம் நிகழ்வதெதன் பொருட்டு:—உயிர்களெல்லாம் இன்பமே விரும்புதலின் அவ்வின்பங் காரணமாய் அநுபவம் நிகழும்.

5. அநுபவத்திற்குரிய பொருள் யாது:—அது உலகப் பொருளும் கடவுட்பொருளு மென இருவகைப் படும்.

6. அநுபவ காலத்தி லநுபவிப்பானும் பொருளு மெவ்வாறிருக்கும்:—பிரிப்பின்றிக் கலந்திருக்கும்.

7. அநுபவம் நிகழு முறைமை யெவ்வாறு:—இன்பத்தையே பெற விரும்பும் உயிர் தன்னைச் சித்துப் பொருளாயறியாது தேகமே யென வெண்ணி தேக சம்பந்தமான உலகப்பொருளை அநுபவிக்க விரும்புகின்றது. விரும்புங்கால் யாதானு மொன்றைப் பற்றி யன்றித் தனித்து நிற்கமாட்டாத உயிர் இந்திரிய அந்தக் காரணங்களைப் பற்றி நிற்கின்றது. நின்று உண்ணப் படும் பொருளை நாவிந்திரியத்தாலும், கேட்கப் படும் பொருளை காதிந்திரியத்தாலும், பார்க்கப்படும் பொருளை கண்ணிந்திரியத்தாலும், மணக்கப்படும் பொருளை மூக்கிந் திரியத்தாலும் பரிசிக்கப்படும் பொருளைத் துவக்கிந்திரியத்தாலும், நினைக்கப்படும் பொருளை மனத்தாலு மறிந்து அநுபவிக்கும்.

அநுபவிக்குங்கால் மூலப்பகுதியின் சாத்விதகுணதத்துவ சம்பந்தமாக அநுபவிக்கப் படும் பொருள் களினிடத்தின்பமுண்டாகும். முக்குணமு மாறி மாறி நிகழுமாகலின் அவ்வின்பமும் நிலை பேறின்றி மாறு தலையடையும். இன்பம் பொருளினிடத்துண் டென்னலாகாதோ வெனின்? ஆகாது. என்னை? ஒரு பொரு ளொருவனுக் கின்பமாகவும் பிறி தொருவனுக்குத் துன்பமாகவுங் காணப்படுதலானும் ஒருவனுக்கே ஒரு பொருளொருகாலத் தின்பமாகவும் பிறி தொருகாலத்துத் துன்பமாகவுங் காணப்படுதலானு மென்க. உதாரணமாக சுகஜீவியா யிருக்கின்ற ஒருவன் விரும்புகிற பால் பிற நோயாளியாலுந் தனக்கு நோய் வந்த காலத்தும் வெறுக்கப் படுகிறது போலும்.

ஆகவே இன்பமுந் துன்பமு மோகமும் முறையே தன்னிடத்துண்டாம் சாத்வித குணத்தினாலும் இராசத குணத்தினாலுந் தாமத குணத்தினாலு முண்டாவதே யன்றி பொருளினிட

த்தில்லை யாதலறிக. ஆயினுங் குணம், இன்ப, துன்ப, மோக மாய்ப் பரிணமிப்பதற்குப் பொருளின்றி யமையாது வேண்டப் படும்.

இவ்வாறு உலகப் பொருளின் வழியா யுண்டா மின்பம் நிலை பேறிலதாய்க் காணப்படவே, இவ்வுலக இன்பத்தை வெறுத்து நிலை பேறுடைய இன்பத்தை நாடும். நாடவே, அவ்வின்ப மிது வென அறியு மாற்றலின்றி அதனை யறிவிப்பா னொரு குருவைத் தேடும். தேடவே, வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈந்தருளும் பரமகருணா நிதியாகிய சிவபெருமான் குருவடிவமா யெழுந்தருளி வருவர். வரவே, உயிர் தன் குறையை விண்ணப்பிக்கும். விண்ணப்பிக்கவே, இது காறுமுலகப் பொருளையே பற்றி நின்ற உயிர்க்குகடவுள் அப்பொருளிற் றிருமேனி கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்காதி மூர்த்திகளைத் தரிசித்துத் துதிக்கும் படி உபதேசிப்பர். அவ்வுபதேசத்தி லுறைத்து நிற்குங்கால் மூர்த்திகளினிடமா யமுந்தி ஒரு வித இன்பத்தை அநுபவிக்கும்.

இவ்வநுபவமுந் தரிசிக்குங் காலன்றி நிகழாமையின் அமைதிபெறுமல் மேலும் குருவை வினவும். வினவவே, புறத்துத்தரிசித்த மூர்த்தியை உடம்பினகத்து ஒரு குறியில் மனத்தாற் பாவித்து வணங்கும்படி உபதேசிப்பர். அவ்வாறு வணங்கி அம்மூர்த்திகளி லமுந்தி ஒருவித இன்பத்தை அநுபவிக்கும்.

அங்ஙன மநுபவிக்குங் கால் வடிவமின்றிய இறைவனை வடிவிற் காண்ட லிழுக்கா மென வெண்ணி மேலுங் குருவை வினவும். வினவவே, யோக மார்கத்தை யுபதேசித்து அருளுவர். அவ்வழி யொழுகுதலால் நாத கீதங்கள் கேட்கப்படுதலுஞ் சோதி முதலிய காணப்படுதலு முண்டாம்.

இவ்வநுபவமு மிறைவனுடைய அகண்டாகார சச்சிதானந்த வியாபக விலக்கணத்திற்கு மாறுபட்டு கண்டமாயும், அருவமாயுங் காணப்படுதலின் அதினு மமைதிபெறுமல் மேலுங் குருவை வினவும். வினவவே, இந்திரிய அந்தக் கரணங்களின் விருத்தி உலகப்பொருளிற் செல்லாத நிலையைப் பெற்று மடங்கியிருப்பதை யுறிந்து, தான் என்னு முயிர்ப் பொருளி னுள்ளி

டாய் இறைவனை யுணரும் ஞானமார்க்கத்தை உபதேசித்தருளுவர். அருளாவே, அம்மார்க்கத்தி லுறைத்து நிற்றலால் அறிவுக் கறிவாய் அநந்நியமாய் நிற்குஞ் சிற்சொரூபமாகிய சிவபரம் பொருளை யறிந்து அதிற் கலந்து பேரின்பத்தை அநுபவிக்கும்.

இவ்வநுபவத்தில் அநுபவிக்கப்படும் சித்பொருள் பூரணமாயிருப்பதால் இதன் மேற் பிறிதொன்றை நாடுவதற்கு வேறு பொருளு மின்றாம். இந்திரிய அந்தக்கரணங்கள் தன் வசமாய் மடங்கி யடங்கி விட்டபடியால் நாடுமுளமு மின்றாம்.

துணையை யின்றி பொருளை அறிய மாட்டாத வுயிர் கருவிகள் மடங்கி யடங்கிய காலத்துப் பரம்பொருளை யெவ்வாறறிய முடியு மெனின் கருவிகளா லறியப்படுவ தழிபொருளே யாகலானும், அழியாத பரம்பொருள் கருவிகளா லறியப்படாத தொன்றாதலானும், கண்விடயங்களை அதனின் வேறாய சூரியனொளி கொண்டறியினும் சூரியனை யறிவதற்கு வேறு ஒளி வேண்டாதவ்வொளியையே துணையாகக்கொண்டறிவது போல, அப்பரம் பொருளை யதன்றிருவருளைத் துணையாகக்கொண்டு அறிதல் கூடுமென்க.

இக்கருத்துப் பற்றியே "நின்னருட்கண்ணால் நோக்காதாரல்லாதாரே" எனவும் "அவனருளே கண்ணாகக் காணினல்லால்" எனவும் "அவனருளாலே யவன்றாள் வணங்கி" எனவு மிவ்வாறே பிறவிடத்தும் அநுபவமுடைய தேசிகர்களருளிச் செய்வாராயினர்.

இன்பமெல்லாம் பொருளினிடத்தின் றெனவுந் தன்னிடத்துளதாகி சாத்வித குணத்தா லுண்டெனவும் மேற் கூறியதனோடு முரணுது பொருள் கொள்ளுங்கால் சிவபரம் பொருளை அறிந்தின் புறுதற்குங் குணம் வேண்டப்பட்டு கருவி யடங்கி மடங்கிய தென்றது பொருந்தாதாம். பொருந்து மெனின், பொருளினிடத் தின்பமில்லை யென்ற திழுக்காம். ஆதலின் விடுக்கு மாறென்னை யெனின் சாத்வித குணத்தா லின்பமுண்டாவது கருவிகளா லுணரப்படும் உலகப் பொருளினிடத் தேயாம். அப்பொருள் தோன்றி யழியு மநித்த முடைமையால் அதனிடத்தின்ப மின்று, தோன்றி யழியாத நித்தப் பொருளை யறிவதற்கு "பாவையுஞ் சூனியஞ் சத்

தெதிராதலில்'' கருவிகட்கு முனைத்து நிற்கு மாற்றலின்றும். கருவிகளு மின்றி அநுபவிப்பானையுந் தன்னுளடக்கி நிற்ப தொரு பெரும் பொருளாதலானும் நித்தமாதலானும் அச்சிவபரம் பொருள் இன்பமேயாம். இதுபற்றியே ஸ்ரீ மணிவாசகப் பெருமான் ''ஈறிலாப்பதங்கள் யாவையுங் கடந்த வின்பமே'' என்றருளிச் செய்வாராயினர். சார்ந்ததன் வண்ணமா யழுந்தி நிற்குந் தன்மையுடைய வுயிர்க்கு அவ்வின்பப் பொருளைச் சார்ந்து அதுவாயழுந்தி நிற்றலே யின்பமாம். இவ்வின்பம் உயிர்க்குச் சாத்வித குணத்தாலுண்டா மின்பம்போலநித்த மாகாது நித்தமாதலிற் பேரின்பமாம். இதுவே கருவிகளின்றியுந் தன்னதாகவு மநுபவிக்கப்படுதலின் சுவாநுபூதி என்னப்படும்.

இல்லது தோன்றா தென்னுஞ் சற்காரியவாதப்படி கருவிகள் நீங்கியபொழுது தன்னிடத் துண்டாமின்பமே பரம் பொருளைச் சார்ந்த பொழுது வெளிப்பட்டுத் தோன்றிற் றென்னலாகாதோ வெனின்? ஆகாது. என்னை. துன்பந்தரும் பொருளையு மின்பந்தரும் பொருளையுஞ் சார்ந்தது வதுவாய் அழுந்தி நிற்றலே உயிரின் றன்மை யாதலினென்க.

சிவபரம் பொருள் அநுபவப் பொருளாயின் அநுபவ அறிவு அநுபவிக்கும் பொருள், அநுபவிக்கப்படும் பொருள் ஆகிய மூன்றும் வேண்டப் பட்டு, படவே ஏனை யழிபொருளொடொப்ப அநித்தமும் பேதமுமாதலால் இவ்வேறு பாடுகளொன்று மின்றி யிருத்தலே சுவாநுபூதி யெனின், இது பாடாணவாதமாம். அன்றியும் றிய வேண்டிய ஆன்மாவினால் அறியப்படாதயின் சூனியவாதமுமாம். ஆதலின் பாடாணவாத முதலியன வல்லாத தாய் அநுபவிக்கப்படும் பொருள், அநுபவம், அநுபவிப்பானாகிய மூன்றும் வேண்டப்பட்டு, படினும் விடயத்தைப் போலந்நியமாய் நின்றநுபவிப்பதே சுவாநுபூதியாம். இந்நிலையினையே அத்துவித மென்றனர் பெரியோர்.—

ஆன்மா அருளோடு கூடி நின்று அந்நியமில்லாமலே சிவாநந்தத்தை யநுபவிப்பது எது போலு மெனின்? சூரியப்பிரபையோடு கூடி நின்று கண் சூரியனை யறியுமாறு போலென்க. அநுபவிப்பனென்ற போது அந்நியமின்மை யெவ்வாறு கூடு மெனின்? சுழு

த்தியிற் சுகமாய்த் தூங்கினே னென்று சாக்கிரத்திற் சொல்லுகை யாலாண்டு சுகத்தை யறிவதற்குத் தானுங்கருவியு முளவாம். இல வேல் சாக்கிரத்திற் சொல்ல இயைபில்லை. இருப்பினும் வேறு நிற்பது மன்று. இவ்வாறு அறியப்படும் பொருளாகிய சிவம், ஞான சொரூபியாய் ஆன்மாவினறிவைத் தன்னுளடங்கச் செய் தலினால் ஒன்றாகியும், பொருட்டன்மையால் ஆன்மாவிற்கு வே றாகியும், கிருபையினால் ஆன்மாவைத் தனக்கு வடிவமாகக் கோ டலினுடனாயும், நிற்றலால் நிட்டையி லான்மாவிற்குச் சிவாநந்தா நுபவங் கூடும். கூடினும் வேறு நிற்பது மன்று. பிறர்க்கறிவிப் பது மின்றாம்.

இன்றேல் அறிவானும், அறிவும், அநுபவமு முண்டென்ற லெவ்வாறு பெறுது மெனின், நிட்டையினின்றும் நீங்கிய கால த்து மாணாக்கருக் கறிவுறுத்தலாற் பெறுது மென்க.

இச்சுவாநுபூதி நிலை நோக்கியே "நினையுமா நினையே," "விரும்புமா விரும்பே," "தொடருமா தொடரே," "நுகரு மா நுகரே," "அறிவாயறிகின்றான் றானே" என ஆசிரியர்கள ருளிச் செய்வார்களாயினர்.

அநுபவிக்கப் படுவதென்னவே ஏனையபோல சிவாநந்தமும் அநித்தமாகாதோ வெனின் ஏனையபோல வேறு நில்லாமையா னும், பெற்றவொன்றி லமைதிபெறாது மீளுதல்போல மீளுத லின்மையாலும், பிறிதொன்றை விரும்புவதுபோல் விரும்புவத ற்கு வேறு பொருளில்லாமையாலுமாகாதென்க. இதனை "ஏக மாய் நின்றே யிணையடிக ளொன்றாணைப் போகமாய்த் தான் விளைந்த பொற்பினான்," என்னுஞ் சிவஞான போதச் சுருதியானு முணர்க.

வேறற நிற்கு மிந்நிலையி லநுபவமென்ப தொன்றுண்டெ ன்ற லெவ்வாறு கூடுமெனின் அறிந்த பொருளிடத் தழுந்துத லே அநுபவ மென்னுஞ் சொற்குப் பொருளாதலானும், உயிர் சிவபரம் பொருளை யறிந்து அதுவா யழுந்தி நிற்றலானும் கூடு மென்க. இதனை "சிவாநுபவம் சுவாநு பூதிகமாம்" என்னுஞ் சிவஞான சித்தித் திருவாக்கானு முணர்க.

இவ்வாறு சுவாநுபூதி யெய்திய வுயிர் சிவனோடொற்றுமைப்பட்டு நிற்றலில் சிவசம மெனப்பட்டு சிவபெருமான் செய்தருளும் பஞ்ச கிருத்தியங்களைச் செய்யுமோ வெனின்? செய்யாது. என்னை? முத்தியடைந்த ஒவ்வொரு உயிரும் அவ்வாறு செய்யுமெனப்பட்டு அநேகேஸ்வரவாதமாய் முடியுமாதலானும், அவ்வாதம் சர்வஞ்ஞத்வாதி இலக்கணங்களோடு முரணுமாதலானும், ஒன்றனைச் சார்ந்ததுவாய் நிற்குங்கால் பிறிதொன்றனையுஞ் சார்ந்ததுவாய் நிற்றலுயிர்க்கின்மையின், சூரியனைச் சார்ந்ததுவாய் நின்ற கண் சூரிய னொளியாய் நிற்பதன்றி சூரியன் போல பிறர்க்குப் பொருளை விளக்காததுபோல சிவபரம் பொருளைச் சார்ந்த வுயிர் அதுவாய் நிற்றலேயன்றி அது செய்யும் பஞ்ச கிருத்தியத்தைச் சார்ந்து நிற்றல் கூடாததலானு மென்க. இது பற்றியே "உயிர் தானுஞ் சிவாநுபவமொன்றினுக்கே யுரித்து" என்றருளிச் செய்தார் சித்தியாரில் ஸ்ரீ அருணந்தி சிவாச்சாரியரும்.

அகமுகத்தி லிந்நிலையை யடைந்த வுயிர்க்குப் பிராரத்ததேகமுள்ள வளவும் அத்தேக சம்பந்தமான அநுபவத்தின் பொருட்டுலகப் பொருளையு மொரோவழி நோக்கவரும். வரினுங் கடலிற் சேர்ந்த நீர் மீளினு மவ்வுவர் நீராய் மீளுவது போல சிவாநந்தமாகவே உலகப்பொருளை யநுபவிக்கும். இம்மீட்சியும் வினையுள்ளளவும் இடையிடையே தோன்றி வினைமுடிவிலின்றாம். மீளுங்காலத்தும் பிராரத்த வினைதாக்குதலு மேல்வினையேறுதலுமின்றாம். இதுபற்றியே "எத்தனுவில் நின்றும் இறைபணியார்க்கில்லை வினை, முற்செய்வினையுந்தருவான் முன்" என சிவஞான போதத்தினும் "வருஞ் செயல்களுண்டேல், முந்தனுடைச் செயலென்று முடித்தொழுக வினைகண் மூளாவங் காளாகிமீளானன்றே" எனச் சித்தியாரிலும் "இருள் சேரிருவினையுஞ் சேராவிறைவன், பொருள் சேர்புகழ்புரிந்தார் மாட்டு" எனத் திருக்குறளினு மாசிரியர்களருளிச் செய்வார்களாயினர்.

8. சிறந்த அநுபவம் யாது:—சிவாநுபவமே ஏனையபோல மீளுதலின்மையிற் சிறந்ததாம்.

இதனைப் பெறுதற்குரிமையுடைய வுயிர்க்கு வரும்பிறவிக ளுள் மானிடப் பிறவியே இவ்வநுபவம் பெறுவதற்குச் சிறந்த துணையாம். ஆதலின் பெறுதற்கரிய மானிடப் பிறவியை யெய் திய ஒவ்வொருவரும் சிவாநுபவ மென்னுஞ் சுவாநு பூதி யைப் பெறுவதற்கு இறைவன் றிருவருள் துணை புரிவதாக.

முடிவுரை.

சுவாநுபூதி யென்னுஞ்சொல் தன்னநுபூதி யென்னும் பொருளைத் தருமென்பதூஉம் இப்பொருளை எட்டுவகையாய்ப் பிரித்துக்கொள்ளப் படுமென்பதூஉம் தன்னென்பது நானென் னுஞ் சொல்லிற்குப் பொருளாகிய வுயிரென்பதூஉம் தன்றன் மை அறிவித்தா லறிதல் முதலியன வென்பதூஉம் அநுபவ மென்பது அறிந்த பொருளிடத்தழுந்துதலென்பதூஉம் அநுப வம் நிகழ்வது இன்பத்தின் பொருட்டென்பதூஉம் அநுபவத்தி ற்குரிய பொருள் உலகமுங் கடவுளுமென இருவகைப்படுமென் பதூஉம் அநுபவ காலத்தில் அநுபவிப்பானும் பொருளும் வே றற நிற்குமென்பதூஉம் அநுபவம் நிகழும் முறைமையில் உயிர் தன்னைத் தேகமென வெண்ணி உலகப்பொருள்களை அநுபவிக் குமென்பதூஉம் அநுபவிக்குங்கால் தன்னிடத்துண்டாம் சாத் துவித இராசத தாமதகுணத்தால் முறையே இன்பமுந்துன் பமும் மோகமும் உண்டாமென்பதூஉம் இவ்வின்பம் நிலைபே றிலை யெனக்கண்டு நிலையுடைய இன்பத்தை நாடுமென்பதூஉம் நாடிக்குருவைத்தேடு மென்பதூஉம் சிவபெருமானே குருவா யெழுந்தருளிவருவ ரென்பதூஉம் வந்து சரியை கிரியை யோ கம் ஞானங்களை முறையே உபதேசிப்ப ரென்பதூஉம் அவ்வுப தேசங்கள் ஒவ்வொன்றினும் ஒவ்வொருவித அநுபவம் நிகழு மென்பதூஉம் அவற்றுள் ஞானத்தினால் சிவபெருமானோடு இரண்டறக் கலந்து பேரின்பத்தை யநுபவிக்கு மநுபவத்தில் உயிருக்குக் கருவிகளின்றென்பதூஉம் அவனருளாலே அவனைக் காணு மென்பதூஉம் ஏனையுலகப் பொருள்கள்போல அநித்த மாகாமையின் சிவம் இன்பப் பொருளாமென்பதூஉம் இவ்வநு

பவித்தில் அனுபவம், அனுபவ அறிவு, அனுபவிப்பான் ஆகிய மூன்றும் உலகப்பொருளிற் போல வேறு நில்லாது அன்னிய மாய் நிற்கு மென்பதூஉம் இதுவே சுவானு பூதியென்பதூஉம் இவ்வனு பூதியுடைய உயிர் சிவானுபவத்திற்குமட்டும் உரிய தேயன்றி சிவன் செய்யும் பஞ்சகிருத்தியத்தை செய்ய இயலா தென்பதூஉம் பிராரத்தவயத்தால் இவ்வனுபவ மெய்திய உயிர் உலகத்து மீளுங்கால் சிவானந்தமாகவே மீளுமென்பதூஉம் மீளினும் முன்வினை தாக்குதலும் மேல்வினை ஏறுதலும் இன்றெ ன்பதூஉம் இச்சிவானுபவயே சுவானுபூதி யென்னுஞ் சொல்லு க்குரிய பொருளாய்ச் சிறந்தனுபவமாகு மென்பதூஉம் மானுடப் பிறவி யெய்திய ஒவ்வொருவரும் இதனைப்பெறுதற்குரியா ரென் பதூஉம் அவ்வாறு பெறும் வண்ணம் இறைவன் றிருவருள் துணை நிற்பதாக என்பதூஉம் பிறவுமாம்.

பொ. முத்தய்ய பிள்ளை.

திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச்

சைவப் பிரசாகரர்.

காஞ்சிபுரத்திற் கூடிய ஏழாவது வருட சைவசித்தாந்த மகாசமாஜக் கூட்டத்தின் சபாக்கிரந்தம்.

1912ஞு டிசம்பர்மீ 26உ ஸ்ரீமந். T. பொன்னம்பலம் பிள்ளை யவர்கள் M.R.A.S. (Retired Excise Commissioner, Travancore) சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்திற்கு அக்கிராசனராக வீற்றிருக்க விசைந்து காஞ்சிபுரத்திற்கு வியாழக்கிழமை மாலை ஐந்தரைமணிக்கு வந்து சேர்ந்தனர். செங்கற்பட்டில் ரயில்வே ஸ்டேஷனில் சைவசமயாபி விருத்தி சங்கத்தினர் அவரை வரவேற்றுப் புட்ப மாலைசூட்டி வந்தனோபசார பத்திரிகை வாசித்தனர். காஞ்சிபுரம் வந்தவுடன் அவ்வூர் உபசரணைச் சங்கத்தலைவரும், ஸ்ரீ ஏகாம்பரேஸர் ஆலய தருமகர்த்தரும், ஜமீன்தாரருமாகிய ஸ்ரீமந். கா. மு. சுப்பராய முதலியாரவர்களும், காரியதரிசிகளாகிய ஸ்ரீமந். பி. செ. முருகேச முதலியாரவர்கள், ஸ்ரீமந். கே. பொன்னுசாமி முதலியாரவர்கள் முதலிய பலரும், பல தேயத்தினின்றும் வந்திருந்த வித்துவான்களும், உள்ளூராருமாகிய பெருங்கூட்டத்தினர் ரயில்வேஸ்டேஷனில் எதிர்கொண்டு புட்பமாலைதரித்து நல்வரவு பத்திரம் படித்து, சிறிதுநேரம் தேவாரமோதியபின் ஏழரைமணிக்கு மத்தாப்பு வாணவேடிக்கையுடன் வாத்தியமுழங்க யானை, குடை, கொடி முதலிய முன்செல்ல மிகுந்த ஆடம்பரத்துடன் "சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம் வருக" எனவும், "சைவசமயே சமயம்" எனவும், "இராஜாங்கத்திலமர்ந்தது வைதிகசைவம்" எனவும், "சைவசமயத்தின்மேற் சமயமில்லை" எனவும், "மந்திரமாவதுநீறு" எனவும்; "அன்பும் சிவமும் ஒன்று" எனவும், "அன்னம்பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம்" எனவும் வழிதோறும் பெரிய வெழுத்துக்களில் சித்திரித்து வளைவுகள் நாட்டப்பட்டிருந்த வீதிகளின்வழியே அக்கிராசனரை அழைத்துக் கொண்டுபோய் ஸ்ரீமந். J. M. நல்லசாமி பிள்ளை யவர்களுடன் ராய்பகதூர் தருமரத்திநகரம் A. நாராயணசாமி முதலியாரவர்கள் பாலிகா பாடசாலையில் வீற்றி

ருக்கச் செய்தனர். வாலண்டியர்கள் அவ்விடத்திலிருந்துகொண்டு வேண்டிய சௌகரியங்களை யெல்லாம் செய்துகொண்டிருந்தனர்.

27உ காலையில் சமாஜத்தினர் பலர் ஸ்ரீஏகாம்பரேஸ்வர் ஆலயத்தில் உஷத்கால தரிசனஞ்செய்து கவர்னர் ஜெனரல் அவர்கட்குத் தேகம் சுகமாம்படி யொரு அர்ச்சனை செய்தனர். அவ்வமயம், ஸ்ரீமந். மாங்காடு. சுப்பராய முதலியாரவர்கள் யாவருக்கும் சிவதரிசனஞ் செய்வித்துப் பிரசாதம் கொடுப்பித் துபசரித்தனர். பின்னர் திருக்கைலாய பரம்பரை மெய்கண்டசந்தான ஞானபீடத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ. ஞானப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகளைத்தரிசித்து ஆசீர்வாதம்பெற்றுத் திரும்பினர். பகல் 12-மணிக்கு ஸ்ரீமந். வடிவேலு முதலியாரவர்களால் மிக அலங்காரஞ் செய்வித்திருந்த காரொரேஷன் டர்பார் ஆலில் சமாஜம் கூடியது. அக்கிராசனர் தலைமை வகித்தபின் இவருடன்வந்த ஸ்ரீவைகுண்டம் சுப்பிரமணிய வோதுவார் தேவார பாராயணஞ் செய்தனர். ஏறக்குறைய இரண்டாயிரசனம் நெருங்கியிருந்தது. சமாஜத்தின் பல தேய வங்கத்தினரும் கூடியிருந்தார்கள். உபசாரணைச் சங்கத் தலைவராகிய ஸ்ரீமந். சுப்பராய முதலியாரவர்கள் வந்தனோபசாரப் பத்திரிகை வாசித்தனர். பின் சமாஜ காரியதரிசி ஸ்ரீமந். ச. சச்சிதாநந்த பிள்ளையவர்களால் அக்கிராசனர் வருகையைப்பற்றி மணப்பூர்வமான நல்வருகை உபசாரப்பத்திரம் வாசித்தபின் வருடாந்தர அறிக்கை படிக்கப்பட்டது. இதில் இவ்வருடம் 454-லிலிருந்து 996-அங்கத்தினராயினரெனவும், மகாசமாஜத்தின் மாதாந்தரப் பத்திரிகையாகச் சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம் பூவை கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்களால் "சித்தாந்தம்" என்னும் பத்திரிகை நடத்தப்பட்டு வருகிறதெனவும், கௌரவ பிரசாகரர்கள் பலவிடங்களிற்சென்று வீதிப்பிரசங்கம் செய்துவருகின்றனரெனவும், இவ்வருடத்தில் திருவாவடுதுறையாதீன சைவப்பிரசாரகர் ஸ்ரீமந்.பொ.முத்தய்யபிள்ளையவர்கள் சமாஜசம்பந்தமாக 52-பிரசங்கம் செய்தனரெனவும், அங்ஙனமே ஸ்ரீமந். திருவாரூர். தியாகராஜ ஞானியார் பல பிரசங்கம் செய்தனரெனவும், பத்துவகையான துண்டுப் பத்திரிகைகள் அச்சிட்டு இலவசமாய்க் கொடுக்கப்பட்டதெனவும், செங்கற்பட்டு, திருக்கோவலூர், வேலூர் முதலிய விட

ங்களிலுள்ள கிளைச்சபையினர் ஊக்கமாய் வேலைசெய்து வருகின்றனரெனவும் படிக்கக்கேட்டு யாவரும் சந்தோஷித்தனர். பின்னர் காஞ்சிபுரத்துப் பாலிகா பாடசாலையில் ஸ்ரீமதி. பர்வதவர்த்தனியம்மாளாற் பழக்குவித்த பெண்குழந்தைகள் இனிய குரலோசையுடன்பாடிய தேவாரத்தைக்கேட்டு யாருமுளம்பூரித்தனர்.

அக்கிராசனரெழுந்து முக்கால்மணிநேரம் தமிழருமை முதலியவற்றைப்பற்றி நீண்டதொருபிரசங்கம் பிரசங்கித்தபின்பு, உடனே 2000-ஜனங்கள் கூடிய சமாஜத்தினர் தங்கள் அநுதாபத்தினைக்காட்டிக் கவர்னர் ஜெனரலவர்கள் இறைவனருளால் தேகசுகமாக வாழும்படி தந்தி கொடுத்தனர். தற்காலம் சென்னைக்கு மிக உதாரத்துவம் பொருந்திய கவர்னரவர்கள் வந்திருப்பதைப் பற்றிச் சந்தோஷ தீர்மானஞ்செய்து முடிந்தபின் வித்துவசிகாமணிகள் மகோபந்நியாசஞ்செய்ய ஆரம்பித்தனர்.

மதுரை பிரம்மஸ்ரீ. கலியாணசுந்தர பட்டரவர்கள் "சிவஞானம்" என்னும் விஷயமாகப் பற்பல ஆகமப் பிரமாணங்களுடன் பகர்ந்தனர். தூத்துக்குடி, ஸ்ரீமந். பொ. முத்தய்ய பிள்ளையவர்கள் "சுவாநுபூதி" விஷயமாக எல்லார் மனத்திலும் பதியும்படி விவரமாக விவகரித்தனர். சிறிதுநேரம் இளைப்பாறியபின், குழித்தலை, பிரம்மஸ்ரீ. அரங்கசாமி ஐயரவர்கள் ஆங்கிலத்தில் "சம்சார சக்கிரம்" எனும் விஷயமாக பலபல உபநிடதப் பிரமாணங்களுடன் விரிவாகப் படித்தனர். காஞ்சி. ஸ்ரீமந். கா. ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் "சமயம்" என்னும் விஷயமாக உலகிலுள்ள எல்லாச் சமயங்களும் சோபானமெனவும், சைவசமயமே சமயமெனும் சமயம் முடிவான சமயமெனவுஞ் சாற்றினர். நாகை. ஸ்ரீமந். மெய்கண்ட பிள்ளை அவர்கள் "முயற்சி" விஷயமாக யாவற்றிற்கும் இன்றியமையாதிருப்பது முயற்சியேயென முடித்தனர். கருவூர். ஸ்ரீமந். அப்பாவு பிள்ளையவர்கள் "மந்திரம்" விஷயமாகப் பஞ்சாட்சரத்தைப் பற்றியாகமங்களிற் கூறும் விவரமனைத்தையும் விளக்கினர். சேலம். ஸ்ரீமந். ஹர. சண்முக முதலியாரவர்கள் "ஹரஹர மஹாதேவ" விஷயமாக இறைவன் மகிமையை நன்கெடுத்து இயம்பினர்.

28உ திருமுறைப்பாராயண முடிந்தபின்னர், காஞ்சி. பிரம்மஸ்ரீ. வெங்கட்டராம ஐயரவர்கள் "அறுபத்துமூவர் மகிமை" விஷய

மாக ஸ்ரீசங்கராசாரிய சுவாமிகள் சௌந்தரியலகரியினும், சிவா னந்தலகரியினும் நாயன்மார்களைப் பற்றி வியந்து பாராட்டியுள்ளா ராகலின், பிராமணரனைவரும் நாயன்மார்களை வழிபடவேண்டுமெ னவும், இறந்துபோன பிராமண சந்நியாசிக்குப்பின் வேதபாராய ணஞ் சொல்லத் துணியும் பிராமணர் நாயன்மாருக்குப் பின் பாரா யணஞ்செய்யப் பின்வாங்குவது கொடுமை கொடுமையெனவுங் கழறினர். திருநெல்வேலி. ஸ்ரீமந். S. பால்வண்ண முதலியாரவர் கள் "மலபரிபாகம்" விஷயமாகப் பஞ்சமலங்களின் றன்மையைக் கூறி ஆணவமலத்தின் வீக்கமொடுங்குதற் கேதுவை யறைந்தனர். திருவாரூர். ஸ்ரீமந். T. S. தியாகராய ஞானியாரவாகள் சந்தான தர்மம் விஷயமாக ஆகமரீதியாய் ஒழுங்குபெற வெடுத்து இசைத் தனர். பொன்னேரி. ஸ்ரீமந். E. N. தணிகாசல முதலியாரவர்கள் "அப்பர் செய்யுட்டிறம்" விஷயமாக ஆங்கிலத்தில் அப்பர்சுவாமி கள் தேவாரத்தினையே யாதாரமாகக்கொண்டு அதிலுள்ள நவரச வலங்காரத்தினையும் நவின்றனர். திருமயிலை. ஸ்ரீமந். அரங்கசாமி நாயகரவர்கள் "மிருகேந்திரம்" விஷயமாக ஆகமங்களைப் பற்றிப் புறச்சமயிகட் குண்டாகும் ஆசங்கைகட்கெல்லாம் பிரமாணங்கூ றிச் சமாதானம் சாற்றினர். சிறிதுநேர மிளைப்பாறியபின், சிகந் திராபாத் ஸ்ரீமதி. ஆண்டாளம்மாள் "அத்வைத முத்திலக்ஷணம்" விஷயமாகப் பற்பல வகையாகக்கூறும் அத்வைத பொருளனைத் தையுமறுத்து அளவற்ற உபநிடதப் பிரமாணங்களால் சுத்தாத்து விதமே அத்துவிதமான நிலையென காட்டினர். பூவாளூர். ஸ்ரீமந். தெ. பெரியசாமி பிள்ளையவர்கள் "வேதமும் ஆகமும்" விஷயமாகவேத ம்பொதுவென்றும் ஆகமம் சிறப்பென்றும் சாத்திரப் பிரமாணங்க ளைக்கொண்டு சாற்றினர். சென்னை ஸ்ரீமந். குப்புசாமி முதலியா ரவர்கள் "ஊழ்" விஷயமாக ஊழின் வலிமையையும் அதுநடத்து முறைமையையும் அதன்காரணமும் நுணுக்கமாயறைந்தனர். திருக் கோவலூர். ஸ்ரீமந். M. R. குமாரசாமி முதலியாரவர்கள் "வேண் டுவது" விஷயமாக எந்தகையினர்கட்கு மின்றியமையாது வேண் டுவது அன்பேயென முடித்தனர். சென்னை புரொபசர். ஸ்ரீமந். வி. முத்துக்குமாரசாமி முதலியாரவர்கள் B.A, "கர்மமும் மறுபிற ப்பும்" விஷயமாக ஆங்கிலத்தில் யாவரு முண்மைதெரிந்து பிரத்தி

யக்ஷமாக வுணரும்படி விரிவாயுரைத்தனர். திருவோத்தூர் சைவஸ்ரீ. ம. தி. பானுகவி சுவாமிகள் "தமிழ்வேதம்" விஷயமாக வடமொழி வேதங்களிலுள்ள அரிய உண்மையனைத்தினையும் தமிழ் மறையிலெடுத்துக் காட்டி நிரூபித்தனர்.

29உ திருமுறைப்பாராயண முடிந்தவுடன் விருதுபட்டி மறைத்திருவன், சிவஞானயோகிகள் "பஞ்சகிருத்தியநித்தியம்" விஷயமாக இறைவனைந்தொழில் அனுதினித்தியமெனவாதரித்துப்பேசினர். அம்பாசமுத்திரம் ஸ்ரீமாந். V. P. காந்திமதி நாதப்பிள்ளையவர்கள் B.A., "தாயுமானாரும் அவரது அத்வைதமும்" விஷயமாகத் தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடற்றிரட்டிற் குறித்த அத்வைதம் சுத்தாத்துவிதமேயென வெடுத்துக்காட்டி விளக்கினர். சிறிதுநேரம் இளைப்பாறியபின், காஞ்சி. ஸ்ரீமாந். முத்துராமலிங்க சுவாமிகள் "மௌனம்" விஷயமாக இந்திரியமவுனம் அந்தக்கரண மவுனமுதலியவற்றைக் காட்டிலும் மகா மவுனமே சிறந்ததெனவும், அதனையே ஞானவரம்பென்றும் மௌனமே கலி யென்றும் புகழப்பட்டதென்றும், அதுதான் அற்றல் கெடல் என்ற பொருளைத்தந்து சிவத்துடன் கலப்பதற்கு ஆதாரமாகு மென்றும் சாத்திரமூலமாகவே சாற்றினர். சென்னை ஸ்ரீமாந். திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள் "அப்பர்கொள்கை" விஷயமாகக் கிறிஸ்தவரொருவரைச் சந்தித்த சைவர் அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரத்தினின்றே இறைவன் தன்மையையெடுத்து விளக்கி அவரைச் சைவராகத்திருத்தியதனைச் சம்பாஷணைமூலமாகப் பகர்ந்தனர். வாலாஜாநகர் ஸ்ரீமாந். கமலநாத முதலியாரவர்கள் "ஞானம்" விஷயமாக அநேகமான நூல்களிலிருந்து பற்பல செய்யுட்களைக் காட்டி ஞானமே பிரதான மென்றனர். காஞ்சி ஸ்ரீமாந். நாகலிங்க முதலியாரவர்கள், F. M. T. S. "மெய்கண்டசாத்திரமான்மியம்" விஷயமாக முத்திக்குச் சாதனங்களாயுள்ள எவ்வகையான ஆதாரங்களும் விளக்கமாக மெய்கண்ட சாத்திரத்திலேயே இருப்பதெனச் சாற்றினர். சென்னை ஸ்ரீமாந். இ. ஆதிமூல முதலியாரவர்கள் "சமயபோதனை" விஷயமாக இக்காலத்தில் சமயபோதனை யத்தியாவசியமெனவும், அதனாலுண்டாகும் நன்மைகள் பலவுளவெனவும், அதனாலேயே சமயம் விருத்தியாமெனவு மிகவூக்க

த்துடன் விளக்கினர். பின்னர், ஸ்ரீமந். ச. சச்சிதாநந்தம் பிள்ளை, B. A., அவர்கள் "சைவ சமயத்தின் காலநிலை" என்பதைப் பற்றி விளக்கமாக அரிய இனிய பிரசங்கஞ் செய்தனர். சென்னை ஸ்ரீமந் J. M. நல்லசாமிபிள்ளை B.A., B.L., அவர்கள் "திருவாசகத்தின் இருதயசுலோகம்" விஷயமாக "இன்றெனக்கருளியிருள்கடிந்து" என்ற தொடக்கத்துத் திருச்செய்யுளில் பதிபசுபாச லட்சணம், பந்தமுத்தி லட்சணம், அத்துவித முத்திலட்சணம் எடுத்துக் காட்டினர். சென்னைச் சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம் பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள் "முடிவுநூல்" விஷயமாக உலகில் ஏகதேச உண்மையினைக்கூறும் எல்லா நூல்கட்கும் சமஷ்டி உண்மையைக்கூறுவதே முடிவுநூலெனவும், அது சிவஞானபோத மெனவும், அதுவே எக்காலத்தும் இறைவன் திருக்கரத்திலிருப்பதெனவுமியம்பினர். கடைசியாய் அக்கிராசனர் உபந்நியாஸங்களை வியந்துபாராட்டி முடிவுரை முடிந்தபின்னர் ஸ்ரீமந். J. M. நல்லசுவாமி பிள்ளை B.A., B.L., அவர்கள் முறையே யாவருக்கும் வந்தனமளித்தனர். இம்மூன்று நாட்களிலும் உபந்நியாஸங்களின் இடையிடையே ஸ்ரீவைகுண்டம் சுப்பிரமணிய ஓதுவார், பிரசங்காமிருதம் பாலூர். வேலுதேசிகர், தேவாரம். சம்பந்த முதலியார். ஸ்ரீமதி: பர்வதவர்த்தனி அம்மாள் பாடசாலைப் பெண்கள் முதலியவர்கள் திருமுறைகளை ஓதினார்கள்.

மணவழகு.

சமாசாரங்கள்.

1912-ம் வருடம் டிசம்பர்மீ 28உ கூடிய மகாஜனசபையில் நடந்த தீர்மானங்கள்:—

1. ஸ்ரீமான். எஸ். பாலவண்ணமுதலியார் அவர்களால் 1912ம் வருடத்திற்காக நிர்வாக சபையாரால் வெளிப்படுத்திய அறிக்கையை (Report) ஏற்றுக் கொண்டதாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறிய அபிப்பிராயத்தை ஸ்ரீமான். என். சிவஞான முதலியார் அவர்கள் அநுவதித்தலும் அவ்வாறே அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

2. ஸ்ரீமான். வி. பி. காந்திமதிநாதப்பிள்ளை B. A. அவர்களால், அங்கத்தவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய சந்தாத்தொகைகளை "சித்தாந்தம்" என்னும் பத்திரிகையை வருடமுதலி லிருந்து மூன்றுமாதவரையில், வி. பி. மூலமாய் அனுப்பிப்பெறுதல் வேண்டும் என்றும், அவ்வாறு வி. பி. யில் சென்ற பத்திரிகையைவாங்கிக் கொள்ளாது திருப்பிவிடுவார்களாயின் அவர்களுக்கு ஓர் அறிக்கை யனுப்பிய பிறகு அவர்களுடைய பெயரை நீக்கிவிடப்படும் என்றும், அவ்வாறு நீக்கப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் மறுபடியும் அங்கத்தவர்களாக இருக்க வேண்டின் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கி சந்தாத்தொகையைக் கொடுக்கும் வரையில் சேர்க்கப்படாம லிருக்கவேண்டும் என்றும் கூறிய அபிப்பிராயத்தை மறைத்திருவன் விருதை சிவஞானயோகிகள் அநுவதித்தலும் அவ்விதமே அங்கீகரிக்சப்பட்டது.

3. ஸ்ரீமான். தியாகராய ஞானியார் அவர்கள், சமாஜத்தின் கணக்குகள் வருடந்தோறும் நவம்பர் 30உக்குள் முடிவுசெய்ய வேண்டும் என்று கூறியதை ஸ்ரீமான் வி. பி. காந்திமதிநாதப்பிள்ளையவர்கள் B. A. அநுவதித்தலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

4. கணக்குகளை, நிர்வாகசபையில் சேராத அங்கத்தவர் ஒருவர் பரிசோதித்தல் வேண்டும் என்றும், அவ்விதம் ஏற்பட

வேண்டிய கணிதபரிசோதகரை மகாசபையார் நியமித்தல் வேண்டும் என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

மறுதினம் 29உ நடந்ததீர்மானங்கள்:—

5. ஸ்ரீமான். ச. சச்சிதாநந்தம்பிள்ளை, B. A. அவர்களால் காரியத்துரந்தரர்கள் (Directors) முப்பதாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறியதை, ஸ்ரீமான் தியாகராயஞானியார் அநுவதித்து அப்படியே முடிவுசெய்த பின்னர் பின்காட்டியவர்களை நியமனம் செய்யப்பட்டது.

இம்மகாசமாஜத்தின் நிர்வாக சபையினர்:—

சபைத்தலைவர்.

ஸ்ரீமான். T. பொன்னம்பலம்பிள்ளை அவர்கள், M. R. A. S, சிவசைலம்.

உதவி சபைத்தலைவர்.

,, J. M. நல்லசாமிபிள்ளை அவர்கள், B. A. B. L., சென்னை.

,, ஏகாம்பரசெட்டியார் அவர்கள், வேலூர்.

காரியதரிசிகள்.

,, கி. குப்புச்சாமி முதலியார் அவர்கள், சென்னை.

,, அப்பாதுரை முதலியார் அவர்கள், வேலூர்.

பொக்கிஷதாரர்.

,, I. ஆதிமூல முதலியார் அவர்கள், சென்னை.

கணிதபரிசோதகர்

,, சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள், சென்னை.

அத்தியக்ஷர்கள்

,, S. கணபதிபிள்ளை அவர்கள், திருவனந்தபுரம்.

,, S. பால்வண்ணமுதலியார் அவர்கள், திருநெல்வேலி.

மறைத்திருவன் V. சிவஞானயோகிகள், விருதுபட்டி.

ஸ்ரீமான். சுவாமிநாதபிள்ளை அவர்கள், திருச்சிராப்பள்ளி.

,, S. சிவகுருநாதசெட்டியார் அவர்கள், கும்பகோணம்.

,, சித்தாந்தசரபம்-அஷ்டாவதானம் பூவை. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள், சென்னை.

,, C. ஏகாம்பரமுதலியார் அவர்கள், சிகந்திராபாத்.

,, M. முனிசாமிமுதலியார் அவர்கள், சென்னை.

ஸ்ரீமான். T. V. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள், சென்னை.
,, பொ. முத்தய்யபிள்ளை அவர்கள், தூத்துக்குடி.
,, W. T. கோவிந்தராஜமுதலியார் அவர்கள், சென்னை.
,, ஹர. சண்முகமுதலியார் அவர்கள், சேலம்.
,, கா. மூ. சுப்பராயமுதலியார் அவர்கள், காஞ்சிபுரம்.
,, பசவலிங்கப்பா அவர்கள், பெங்களூர்.
பிரமஸ்ரீ. கலியாணசுந்தரபட்டர் அவர்கள், மதுரை.
,, வெங்கடராம அய்யர் அவர்கள், காஞ்சிபுரம்.
ஸ்ரீமான். வேலுசாமி தேவர் அவர்கள், இராமநாதபுரம்.
,, M. சுவாமிநாதம்பிள்ளை அவர்கள், நாகப்பட்டினம்.
,, M. R. N. இராமநாதம் செட்டியார் அவர்கள், தேவகோட்டை.
,, தியாகராஜஞானியார் அவர்கள், திருவாரூர்.
,, ம. திருநாவுக்கரசுமுதலியார் அவர்கள், சென்னை.
,, K. நாகலிங்கமுதலியார் அவர்கள், சென்னை.
,, S. மெய்கண்டபிள்ளை அவர்கள், நாகப்பட்டினம்.
,, K. U. பொன்னுசாமிமுதலியார் அவர்கள், உத்திரமேரூர்.
,, பெரியசாமிபிள்ளை அவர்கள், உறையூர்.
,, S. சச்சிதாநந்தம்பிள்ளை அவர்கள், B. A., சென்னை.
,, P. இராஜவேலுமுதலியார் அவர்கள், வேலூர்.
,, M. R. குமாரசாமிபிள்ளை அவர்கள், திருக்கோவலூர்.
,, C. ஏகாம்பரமுதலியார் அவர்கள், செங்கற்பட்டு.

8. கீழ்க்குறித்த கனவான்கள் கௌரவ உபந்நியாசகராக இருக்க விரும்பியதை வந்தனத்துடன் ஒத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பிரமஸ்ரீ. சோமசுந்தர குருக்கள் அவர்கள்.
,, வெங்கடராமய்யர் அவர்கள், காஞ்சி.
ஸ்ரீமான். முத்தய்யபிள்ளை அவர்கள், தூத்துக்குடி.
,, தியாகராஜஞானியார் அவர்கள், திருவாரூர்.
,, குமாரசுவாமிபிள்ளையவர்கள், திருக்கோவலூர்.
,, பொன்னுசாமி முதலியார் அவர்கள், உத்திரமேரூர்.

ஸ்ரீமான். பி. செ. முருகேசமுதலியார் அவர்கள், காஞ்சி.
,, திரு. வி. க்லியாணசுந்தரமுதலியார் அவர்கள், சென்னை.
,, எஸ். சீனிவாசப்பிள்ளை அவர்கள், சென்னை.
,, வி. முத்துகுமாரசாமி முதலியார் அவர்கள், B.A.,
மறைத்திருவன் விருதை சிவஞானயோகிகள்.

9. 1912ம் வருடம் இச்சமாஜத்திற்காக வேலைசெய்த கவுரவப் பிரசங்கிகளுக்கெல்லாம் அவர்கள் செய்தவேலைகளுக்காக சமாஜத்தார் வந்தனஞ்செய்யும்படித் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

10. ஸ்ரீமான் இராஜரத்னவேலு முதலியார் அவர்கள், அடுத்த 1913ம் வருடம் நடக்கவேண்டிய மகாசமாஜக் கூட்டத்தை வேலூரில் நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்ட உபசாரப்படி மறுவருடக்கூட்டத்தை வேலூரில் நடத்தத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

11. நாகை. ஸ்ரீமான் மெய்கண்டப்பிள்ளையவர்கள் இச்சமாஜத்திற்கு, சமாஜத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் மற்றையரும் அவரவர் வீடுகளில் நடத்தும் கலியாணமுதலிய சுபகாரியங்களில் உபகாரதனம் கொடுக்கப்படின் நலமாகும் என்று பிரேரிபிக்க அவ்வாறு கூடும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

12. வித்வான் ஸ்ரீமான் விச்சூர் முத்துக்குமாரசுவாமி முதலியார்B. A., அவர்கள் மதசம்பந்தமான சபைகள் இந்தியாவிலிருப்பது மாத்திரம் அல்லாமல், கீழ்நாடுகளாகிய பர்மா, சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களிலும், இலங்கைமுதலிய தீவுகளிலும், மற்றைய இடங்களிலும் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று பிரேரிபிக்க அவ்வாறே தீர்மானிக்கப்பட்டது.

1912ஞு டிசம்பர்மீ 30உ மாலை 3-மணிக்கு காஞ்சிபுரம் முனிசிபாலிட்டி செயர்மென் ஸ்ரீமந். M. T. சாமிநாத முதலியாரவர்கள் ஸ்ரீமந். அருணசல முதலியாரவர்கள் விருப்பத்தின்படி இவ்விருவரும் தர்மகர்த்தாக்களாயுள்ள கச்சபாலேஸ்வரர் ஆலயத்தில் ஆலய வழிபாட்டினைப் பற்றி விருதை. மறைத்திருவன். சிவஞான

யோகிகளும், விபூதி மகிமையினைப்பற்றி ஸ்ரீமாந். பொ. முத்தைய பிள்ளை அவர்களும், உருத்திராக்க மகிமையினைப் பற்றி சிதம்பரம். ஸ்ரீமாந். க. தில்லைநாயக முதலியார் அவர்களும், பஞ்சாட்சரத்தினைப் பற்றி சைவஸ்ரீ. ம. தி. பாநுகவி சுவாமிகளும் நீண்ட மகோபந்நியாசங்கள் செய்தனர். காஞ்சி மகாநாடு முதலிய இடங்களில் வித்தியா விஷயமாக மிக்க ஊக்கங்கொண்டு உழைத்து வரும் காஞ்சி - நாகலிங்க முதலியார் அவர்களுக்கு விருதுப் பட்டி மறைத்திருவன் சிவஞானயோகிகள் பிரேரேபனையின்படி சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் அக்கிராசனராக வீற்றிருந்த ஸ்ரீமான். தி. பொன்னம்பலம் பிள்ளை அவர்கள் முதலியோர் முன்பாக ஷை சபையாா்களால் "காஞ்சி மகா நாட்டு வித்தியா பிரசாரகர்" என்னும் பட்டம் ஒன்று கொடுக்க காஞ்சிபுரம் முனிசிபல் கவுன்சிலர் ஸ்ரீமான். அப்பாய் நாயுடு அவர்கள் முதலிய மகாஜனசபையாரால் கர கோஷத்துடன் ஆமோதிக்கப் பெற்றது.

அடுத்தநாள் ஏகாம்பரேஸர் ஆலயத்தில் பிரமஸ்ரீ. மதுரை. கலியாணசுந்தர பட்டரவர்கள் ஒரு பிரசங்கமும், புரொபசர். ஸ்ரீமாந். வி. முத்துக்குமாரசுவாமி முதலியாரவர்கள் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் சிற்சில பாடசாலைகளில் இரண்டொரு பிரசங்கங்களும் நடத்தினர்.

கமலாஸனி:—இப்பத்திரிகை நமது சைவசித்தாந்த மகாசமாஜ கௌரவ உபந்நியாசகராகிய திருவாரூர். T. S. தியாகராஜஞானியாரவர்களால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இதனையிவர் மிகுந்த ஊக்கத்துடன் நடத்திவருகின்றனர். இதில் பலபிரபல வித்துவசிகாமணிகள் அரிய பெரியவிஷயங்களை யெழுதிவருகிறார்கள். அவ்விஷயமனைத்தும் பெரும்பாலும் வைதிகசைவ சித்தாந்தமாகவே காணப்படுகின்றன. அப்பத்திரிகைக்கு இது இரண்டாவது வருடமாகிறது. இதற்கு வருடசந்தா 1—8—0 ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சைவரனைவரும் இதனையாதரித்துப் பத்திரிசாசிரியருக்கு மிகுந்த ஊக்கத்தை விளைவிக்கச்செய்வது இன்றியமையாதகடனாகும். இப்பத்திரிகை நாளுக்குநாள் விரு

த்தியாகித் தமிழ்நாடனைத்தும் பரவும்படி நமது திருவாரூர் தியாகராஜப் பெருமான் திருவருள் புரிவாராக.

திருவாவடுதுறை ஆதீன சைவப்பிரசாரகர் பொ. முத்தைய பிள்ளை அவர்களின் பிரசங்கங்கள்.—கார்த்திகைமீ 17உ கோவில் பட்டி பக்திவிளைகழகத்தில் அடியார்பக்தி. 18உ கோவில்பட்டி பக்திவிளைகழகத்தில். "அறஞ்செயவிரும்பு" 19உ கோவில்பட்டி பக்திவிளைகழகத்தில் "ஜீவா கடமை" மார்கழிமீ 6உ சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் "மோனமென்பது ஞானவரம்பு" 7உ சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் "சிவனுக்குள்ளே சிவமணம்பூத்தது" 15உ காஞ்சி கச்சியப்பர் கோயிலில் "விபூதியின் பெருமை."

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜ கௌரவப்பிரசாரகர்களில் ஒருவராகிய மறைத்திருவன். விருதை சிவஞானயோகிகள் செய்த பிரசங்கங்கள்.—1913ஸு ஜனவரிமீ சனிக்கிழமை 4உ சென்னை சூளை எ. ஜி. எம் பிரைமரி பாடசாலையில் கடவுள் வழிபாடு. 5உ சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்ட மண்டபத்தில் தமிழ் வேதம்.

பண்டிதர். வி. முத்துக்குமாரசாமி முதலியார் அவர்கள் செய்த பிரசங்கங்கள். 30 12 12: திருவிளையாடல் மண்சுமந்தபடலம்.

31 12 12: ஏகாம்பரேஸ்வரர் ஆலயம் அன்பு:

1 1 13: மாமண்டூர். திருவிளையாடல்: வேதத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்த படலம்.

1 1 13: சிவதண்டிகை வேதத்துக்குப் பொருளருளிச் செய்த படலம்:

3 1 13: சித்தனக்காவூர்:—வளையல் விற்றபடலம்.

4 1 13: காவித்தண்டலம் சைவசித்தாந்தசபை. வாதவூரடிகட்கு உபதேசித்த படலம்.

சிவமயம்.

திருப்பாசுர விளக்கம்.

ஸ்ரீமன் மாணிக்க வாசக சுவாமிகளின் ஹிருதயசுலோகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்றெனக்கருளி யிருள்கடிந்துள்ளத்
தெழுகின்ற ஞாயிறேபோன்று
நின்றநின்றன்மை நினைப்பறநினைந்தே
நீயலாற்பிறிது மற்றின்மை
சென்றுசென்றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாம்
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
ஒன்றுநீயல்லை யன்றியொன்றில்லை
யாருன்னை யறியகிற்பாரே.

(திருக்கோயிற்பதிகம், 7..).

என்ற இத்திருப்பாசுரமே, இத்திருமறையின் திருவுள்ளக் கருத்தை விளக்காநின்றது என்பதை, ஸ்ரீமத் தாயுமான சுவாமிகளால் அருளப்பட்ட அறிஞர் உரை யென்பதில் காணக்கிடக்கும் பின்வரும் இருபாவினால் அறியலாகும்.

"நினைப்பறவே தானினைந்தே நின்றநிலை நாடி
அனைத்துமா மப்பொருளிலாழ நாளெந்நாளோ."
"சென்றுசென்றே யணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாகி
நின்றுவிடுமென்ற நெறிநிற்கு நாளெந் நாளோ."

மற்ற அறிஞர்களின் உரையினை எடுத்து வியந்து ஓதுங்கால், ஒரு முறைசொல்லியும், இப்பாசுரத்தை இரு முறையெடுத்தோதியனை நோக்குங்கால் இதன் பெருமை எம்மட்டெனவும் விளங்கும். ஆகவே இத்திருப்பாசுரத்தில் மற்றெதிலும் அமையாத வண்ணம், எல்லா உண்மைகளையும் ஒருங்கே தொகுத்துக் கூறியதாகும். எவ்விதமெனில் விசாரிப்பாம்.

இதன் அந்வயமும் பிரிவும்:—

(1) ஒன்றும் திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
ஒன்று நீயல்லை அன்றி யொன்றில்லை
யாருன்னை யறியகிற் பாரே.

(2) இன்றெனக்கருளி இருள்கடிந்து உள்ளத்
தெழுகின்ற நின்ற நின்றன்மை.

(3) நினைப்பற நினைந்தே நீயலாற்
பிறிது மற்றின்மை

(4) சென்றுசென்று அணுவாய் தேய்ந்து தேய்ந்து
ஒன்றும்.

(5) ஞாயிறே போன்று.

இதன் பொழிப்புரை.

ஒன்றே தெய்வமாகியும், திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபெருமானே! பதார்த்தங்களில் ஒன்றாகநீ நிற்கவில்லை. ஆயின் உன்னை யன்றி வேறு பதார்த்தங்களும் இன்றாகும். உன்னை யாவர்தாம் அறியும் வல்லவர்.

(2) எனினும் நாயேனுக்கு, இன்றே என்முன் வந்து என் னுள்ளத்துள்ள ஆணவமாயுள்ள இருளைப்போக்கடித்து ஞானப்பிர காசத்தை எனக்கருளிநின்ற நின்தன்மையை யானென் னென்று சொல்லு வேன்.

(3) உன்னருட் பிரகாசத்தை அவ்வாறுணர்ந்து நிற்கும் வண் ணமெவ்வண்ண மெனில், உன்னையான் நினையாது நினைத்தும், உன்னையன்றி வேறு பொருளே இல்லையெனவும் யான் நிலைப்பதி னால் தான்.

(4) அங்ஙனம் உன்னை அடுத்துக்கூடி நிலைக்குங்கால் என் பசுகரணங்களெல்லாம், புரை புரையாகக் கழன்று எரிந்து நசித் துப்போகவும், யானும் உன்னுடன் ஒன்றாக நின்றேன்.

(5) அது அப்படி அருளியதும் சூரியன் உதயம் செய்தது போன்றிருந்தது.

இதன் கருத்தை விளக்குங்கால், ஒப்புயர்வற்ற இறைவனு டைய தன்மையையும், அவனுடன் ஒன்றாகியும் வேறாகியுமுள்ள பதார்த்தங்களின் உண்மையும், அப்பொருள்களில் யான் எனது

என்றுமுனைத்து நிற்கும் ஆன்மாவின் கேவல சகல சுத்த நிலைக ளின் இயல்பினையும், அந்நிலைகளில் இறைவன் நமக்கு அருளு மாறும், அவ்வருளைப் பெறுதற்கு உபாயமும், அவ்வருளில் அழு ந்தி நிற்கும் நிலையினையும் இதனை யெல்லாம் துலக்கிக் காட்ட ஒரு உபமானத்தையும் இப்பாசுரம் கூறியதாமென்க.

இவை யெல்லாம் பெறுமாறு எங்ஙனமெனில் விரிக்குதும். மேல், இதனைத்திருமறை அல்லது வேதம் என மேலே குறிப்பி த்தோமானபடியால் அதனையும் விளக்குவாம்.

1. இந்த அதிகரணத்தில், முதலாயுள்ளசொல் 'ஒன்றும்' என் பது. இது எல்லா ஆஸ்திகமதங்களுக்கும் பொதுவாயும் இன்றி யமையாதனவுமாகிய ஒரு கொள்கையினை உணர்த்திநின்றது. தெ ய்வம் ஒன்றேயுள்ளவன். அவனை யொப்பாரும் மிக்காரும் இலர், ஒரே கடவுள் உண்டு. பல தெய்வங்கள் இல்லை. ஆயின் நம்மு டைய வேதாகமங்களில் அநேக தெய்வங்கள் கேட்கப்படுகின்றதே யெனின் அவையெல்லாம் தெய்வமாகாது. அப்படிப் படிக்கப்படும் தெய்வங்களும் சீவர்களே யாவர். அவர்களே முப்பத்தாறு தத்து வங்களில் சிலவற்றைதேகமாகக்கொண்டு, முழுமுதற்பொருளாகிய இறைவனால் ஏவப்பட்ட சில அதிகாரங்களை வகித்துச் செலுத்தா நிற்பர்கள். அவர்களையும் ஆன்மாக்கள் பரிபக்குவத்துக்குத்தக்க படி ஆராதிக்கும் பொழுதும், அவ்விறைவனே அவர்களுக்கு அக்கடவுளர் மூலமாக அருளைப்புரியா நிற்பர். ஆகவே ஒரு பட்சம் எந்த தெய்வத்தை நாம் வழிபடினும், அவ்வொருவனையே வழிபட் டவர்களாவோம். ஆயினும், கடைசியில் நமக்கு முத்தியை அளி ப்பது ஒரே இறைவனாகலின் அவனடிக் கன்பு செய்கையே மாட்சி மை தங்கிய அறமாகும். * மற்றவன் பாதத்தை மறந்து செய்யு மற மெல்லாம் வீண்செயலாகும். இவ்வொருவனும், அயன் மால் ருத்திரனாகிய மூவரில் ஒருவனல்லன். அவர்களுக்குக் கீழிட்ட இந்திரன்முதலிய தேவர்களுமல்லன். அவர்களுக்கு மேலிட்ட மகேஸ்வரன், சதாசிவன் விந்துமூர்த்தி, நாதமூர்த்தி யுமல்லன். இவர்களடங்கலும் பசுக்களாகவும், அவர்களுக்குமே லாய் அதீதமாய் நின்ற ஒருவனை பதியென்றும், பசுபதி மேதபதி யென்றும், திரிமூர்த்திகளுக்கு அதீதப்பட்டதினால் சதுர்த்தம்

* சித்தியார் சுபக்ஷம் II. 24, 27, பார்க்க.

துரியமென்றும் கூறப்படும். இதனாலே வேதங்களில், அவனை பின் வருமாறு பேசப்படுகின்றன.

ஏகோஹிருத்ர:—சுவேதாஸ்வதரம், 3. 2.

ஏகமேவாத்திவிதீயம் பிரம்மா:—சாந்தோக்யம்.

ஏகோதேவ:—சுவேதாஸ், 6. 11.

யஏகோஜாலவான்:—3. 1.

ஏகம்சத்விப்ராபகுதாவதந்தி:—இருக்குவேதம், 1. 162. 46.

காதபதிம்மேதபதிம்:—1. 43. 4.

தஸ்மாத்ருத்ரபசுனமதிபதி ,,

சிவஏவகேவல:—சுவேதாஸ், 4. 18.

சிவஏகோத்யேய

சிவம்கர ஸர்வமந்யத்பரித்யஜ்ய:—அதர்வசிகா.

மற்ற தமிழ்வேதத்திலும், இதனையே பின்வருமாறும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

ஒருத்தனார்உலகங்கட் கொருசுடர்:—(5)

மூர்த்தியைமுத லாயஒருவனை:—(5)

"ஒருருவாயினை" "ஒருவனாகிநின்றனை"

ஒருவனாயுலகேத்த நின்றநாளோ, (731)

ஒருவனாகி நின்றானிவ்வுலகெலாம்:—(1213)

ஒருவனையல்லா துணராதுள்ளம்:—(649)

"ஒருத்தனுலகேழுந் தொழநின்று"—(380)

"ஒருத்தனைமூவுலகொடு தேவர்க்கும்அருத்தனை:--(770)

யாவருமறிதற் கரியான்றனை

மூவரின்முதலாகிய மூர்த்தியை:—(770)

ஒருவரைத்தஞ்சமென்றெண்ணா துன்பாதமிறைஞ்சுகின்றார்.

பருவரைத்தோலுரித்தா யெம்மையாளும்பசுபதியே:-(1197)

மூவராகிய மொய்ம்பரல்லரே:—(929)

மூவாரியாச்சிந்துரச் சேவடியானை:—(திருவாசகம்)

தேவர்கோஅறியாத தேவதேவன்

செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத்தழிக்குமற்றை

---

* இந்த எண்கள் ஸ்ரீமான், சுவாமிநாத பண்டிதரவர்கள் தேவாரப் பதிப்பின் பக்கம் குறிக்கும்.

மூவர்கோவறியாத மூர்த்தி:— ,,
கொள்ளேன்புரந்தரன் மாலயன்வாழ்வு:—,,
மற்றுப்பற்றெனக்கின்றிநின் திருப்பாதமேமனம்பாவித்தேன்
(தேவாரம்)
அன்னையுனக்காளாயினி யல்லேனெனலாமே ,,
'ஒன்றவன்றானே இரண்டவன்இன்னருள்:—திருமந்திரம்.
ஒன்றேகுலமும் ஒருவனேதெய்வமும்:— ,,
'ஒருவன்எனனும் ஒருவன்காண்க.'
"மூவருமுப்பத்து மூவருமற்றொழிந்த
தேவருங்காணுச் சிவபெருமான்"
'ஒப்புனக்கில்லா ஒருவனே'
"அருவமாம் ஒருவனே"
ஒருவனேபோற்றிஒப்பில் அப்பனேபோற்றி
"தேவருமறியாச் சிவனேகாண்க."

இறைவன் ஒருவனாகவும், அவனுறையும் விடம், பேர்தான் என்னையெனில், அவைகளைப் பின்னில்லானின்ற பதங்கள் விளக்குகின்றது.

அவன் உறைவிடம் திருப்பெருந்துறை. அவன்பேர் சிவன்.

அவன் உறைவிடத்தை விசாரிக்குங்கால், திருப்பெருந்துறையென்றது பாண்டிநாட்டில் உள்ள ஒரு க்ஷேத்திரமாகவும், அதிலுள்ள கோயிலாகவும் சாதாரண பார்வையில்படும். அப்படிச் சொல்லில் அவன் கண்டப்பொரு ளாகானேவென்னில், அவ்விதமாகாவண்ணமே, அவனுறை விடத்தை 'திருப்பெரும்' என்னும் அடைமொழிகளால் விசேடித்ததும் என்க. பெரும் என்றதால் பிரம்மாண்டங்களும், திரு என்றசொல்லால், லட்சுமியின் வர்க்கமாகிய சீவகோடிகளையும் குறித்து, அவனுக்கு உண்மையாகிய வாசஸ்தலம், சேதனம், அசேதனம் என்று சொல்லப்பட்ட இருகூற்றுப் பிரபஞ்சமே யாமென்க. அவனில்லாத இடமும்பொருள்களுமில்லை அவனெல்லாவற்றிலும் நீக்கமற நிற்கின்றான். எல்லா பூதங்களிலும், பொறிகளிலும், காணங்களிலும், எல்லா வுடல்களிலும், உணர்வுகளிலும், சூரியன் சந்திரன் தேஜஸ் முதலியவற்றிலும் எல்லா உயிர்களிலும் அவன் ஊடுருவி நிற்கின்றான். இவ்வித

முறைவதனால், இவ்வுலகுயிரை அவனுடைய சந்நிதி அல்லது கோயிலாகவும், அவைகளை அவன் சரீரமாகவும் கூறப்படுகின்றது. இவ்வுலகத்தில் திருக்கோயில் அமைத்திருப்பதும் இக்கருத்துப் பற்றியே யாம். ஒவ்வொரு ஆவரணங்களும், கோபுரங்களும், மண்டபங்களும், தீர்த்தங்களும், வாயில்களும், மூர்த்திகளும், இவ்வுலகுயிரின் பகுதிகளேயாகும். நம்முள்ளத்தையும், ஹிருதத்யதையும், மனதையுமே அவன் உறையும் கோயிலாகவும், குகையாகவும், கர்ப்பமாகவும், யோனி*யாகவும், புண்டரீகமாகவும்

* யோனியென்பதின் ஆதிப்பொருள் மக்டன்னல் அகராதிப்படி இடம், வீடு, கூடு, நுழை, குளி என்பதுதான். முதலில், இந்தப்பதம், அக்னியை வளர்க்கும் குழிக்கே உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதனையே கர்ப்பமென்றும், கர்த்தாவென்றும் குகையென்றும், இருதயமென்றும் பேசப்பட்டிருக்கின்றது.

நீ (அக்னி) என்னுடைய யோனியாய் இருக்கிறாய் நான் உனது யோனியாயிருக்கின்றேன். (தைத்திரியபிராம்மணம் III. 7. 7. 8.)

'அக்நேஸ்வம் யோனின் ஆசீத' ஹேஅக்நி, உன்னுடைய யோனியில் (இடத்தில்) வீற்றிருப்பாய்.

"யஞ்ஞரூபமாய், யஞ்ஞமாகிய என்னுடைய யோனியில் வீற்றிருப்பாய்" (தைத்திரிய பிரா. II. 5. 8. 8. தைத்திரியசம்மிதை III 4. 10. 5,)

யஞமானோவா அக்நேர்யோநி: (Do)

அதே மந்திரத்தில், இந்த யோநியானது யஜமானனுடைய விருதயமென்றும் சொல்லியிருக்கின்றது. இந்த அக்நியே ருத்ரராகவும், அக்நியின் பீடத்தையும், அக்நியையும், யோனியாகவும், லிங்கமாகவும் கூறியிருக்கின்றது. (சித்தாந்ததீபிகை Vol X. பக்கம் 186. 189 பார்க்க.) வில்ஸன் பண்டிதர் இச்சிவலிங்க மூர்த்தம் ஆட்சேபனைக்கிட மில்லாததெனக்காட்டிப் பின்வருமாறு பேசுகின்றார்.

"இதில், பழையகாலத்து (எகிப்பது முதலியதேசத்து) அஸந்தர்ப்பமான வழக்கங்கள் பொருந்தியதன்று. அது குஹ்யமானதும், ஞானமயமாயுள்ளது. லிங்கம இரண்டுவிதம், அகம், புறம்என. புறக்குறிவேண்டிய பாமரர், கல், கட்டையினாலாகிய ஒரு லிங்கத்தை உபாசிக்கின்றார்கள். லிங்கம் என்றதற்கு குறி, அடையாள மென்பதே உண்மைப்பொருள். ஞானிகளோ இப்புறக்குறியைப் பொருட்படுத்தாது, தங்களகத்தினிடத்தே அரூபியாயும் அவ்வியயமாயு முள்ள சிவத்தைத் தியானிக்கின்றார்கள். (இதனை அலிங்கமென்று பேசுகின்றது வேதம்.) இவ்வுபாசனை எவ்விதமேற்பட்ட போதிலும், சில ஐரோப்பியர்களுடைய அசுத்தமான கருத்துப்போனபிரகாரம், சிவபுராணங்களிலும் காணப்படவில்லை" இன்னுமொருவிடத்தில் "லிங்கமூர்த்தத்தினிடத்தேயே சிவபெருமான் வழிபடப்படுகிறார். பூதங்களையும், விசேஷமாக அக்நியையும் வழிபட்டு வந்த வேதவழக்கின் பிறகு, சிவலிங்க மூர்த்தமே மிகவும் புராதனமாக வழிபடப்பட்டது. வேத

வேதங்கள் முழங்குகின்றது. இதற்கு உபயவேதாந்த திருஷ்டாந்தம் வருமாறு:—

"பிரமபுரத்தில், புண்டரீக வீட்டில், தகர ஆகாச மிருக்கின்றது. அத்தகாராகாசத்தினையே, நாம் அறிய வேண்டும்."
சாந்தோக்கியம் vii. i. i.

"யஸ்யப் பிருதிவிசரீரம்."

....

யஸ்ய விக்ஞானம்-(ஆத்மா) சரீரம். (பிருகதாரண்ய உபநிஷத். III. 7. 3. to 11.)

இந்தப் பிரபஞ்சமெல்லாம் அந்தப் புருஷனுல் ஆவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (சுவேதாஸ். III. 9.)

பகவான் எல்லாபூதங்களின் (ஹிருதய) குகையின் கண்ணே வசிக்கின்ருன். எங்கும் வியாபி, ஆகையால் சர்வவியாபக சிவன் (Do. III. 11)

இந்தப் புருஷன், ஆத்மாவின் ஹிருதயத்தில் வசிக்கின்ருன். (Do. III. 13.)

இந்தப் புருஷன், ஆயிரம் சிரங்களுடனும், ஆயிரம் கண்களுடனும், ஆயிரம் பாதங்களுடனும் உலகத்தை முழுதும் ஆவரித்து தசாங்குல அளவாக அதிகமாகின்ருன். (Do. III. 14.)

த்தில் எந்தமட்டும் சிவலிங்க உபாஸனை பெறப்படுகின்றதோ சந்தேகம்.* ஆயின் அநேக புராணங்களில் சிவலிங்கத்தைப்பற்றியே பேசப்படுகிறது. மகமதியர் முதல் படையெடுத்த காலத்து, அது எங்கும் பரவியிருந்த தென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை" கர்னல் வான்ஸ கென்னடி கனவானும் அவ்விதமாகவே பேசுகின்ருர்.

காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாகக்
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணியி லிங்கமாக
நேயமே நெய்யும்பாலா நிறையநீரமைய வாட்டிப்
பூசனையீசனுர்க்குப் போற்றவிக் காட்டினேமே.—தேவாரம்.

உள்ளம் பெருங்கோயி லூனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானுர்க்கு வாய்கோ புரவாசற்
றெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே. திருமந்திரம்.

* ஸ்ரீமத் அப்பயதீக்ஷிதர் தம் சிவார்க்கமணி தீபிகையில் (II. ii. 38-ன் கீழ்) பின்வரும் இருக்கு வேதமந்திரத்தைக் காட்டி, அதிற்

தைத்திரிய III. II. I. வாஜாசம். X. I. இருக்கு X. 901. அதர்வணம் XIX BI.

அதன் கரங்களும் கால்களும் எங்குமுள. அதன் கண்களும் சிரங்களுமெங்குமுள. அதன் செவிகள் எங்குமுள. எல்லா உலகையும் சுற்றியிருக்கின்றது. (Do. III. 15.)

சிந்தையாய் நின்ற சிவனே போற்றி
புந்தியாய் புண்டரிகத்துள்ளாய் போற்றி. (1968)
"பூதங்கள் தோறும் நின்றாய்." திருவாசகம்.
"சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம்பெருமாள்
என் உடலிங் கொண்டாய்." (Do.)
புன்புலால்யாக்கை புரை புரைகனியப்
பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்.
என்பெலாம் உருக்கி எளியையாய் ஆண்ட
ஈசனே! மாசிலா மணியே. (Do)
"அறைவை யேன்மனமே கோயிலாக்கொண்டான்."
நினைப்பவர் மனமே கோயிலாக் கொண்டவன் (அப்பர்தேவாரம்)

நீருள்ளான் தீயுளானந்த ரத்துள்ளான்
நினைப்பவர் மனத்துளான் நித்தமா வேத்தும்
ஊருளான் எனதுரை தனதுரையாக
வொற்றை வெள்ளேறுகந் தேறியவொருவன்.
(1079)

மனத்தகத்தான் தலைமேலானன் வாக்கினுள்ளான்
வாயாரத்தன்னடியே பாடுந்தொண்டர்
இனத்தகத்தான் இமையவர்தம் சிரத்தின் மேலான்
ஏழண்டத்தப்பாலான் இப்பாற் செம்பொன்

கண்ட ஜுனிபா என்றபதம் சிவலிங்கத்தைக் குறிப்பதாகக் கொள்கின்றார்.

நவஸ்ரீபெமருதோமர்ஜயந்தருத்ரயத்தேஜநிமசாருசித்ரம்
பதம்பத்விஷ்ணோருபமந்திதாயிதேநபாவிகுஹ்யந்நாமகாநாம்.

V. 3. 3.

இதற்கு உபப்பிருங்மணம், பராசர புராணத்தில் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது.

ரொத்ரம்லிங்கம்மஹாவிஷ்ணுர்புக்த்யாஸூத்தம்ஸிலாமயம்
சாருசித்ரம்ஸமப்யர்ச்யலப்தவாந்பரமம்பதம்,